

Barraca codi 10749

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Sot de Sant Martí
Emplaçament Sota la carena de Bigues, a la vessant de tramuntana del torrent
Alçada: 677m

Coordenades:

Latitud: 41.72773
Longitud: 2.05539
UTM Est (X): 421437
UTM Nord (Y): 4619978

Classificació

Número de fitxa 08095-265
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Petit enderroc de la coberta i del lateral de l'accés.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08094A00200024
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria aïllada i orientada al nord-oest. La seva planta és circular i està coberta amb una falsa cúpula amb la part superior enderrocada. Presenta un portal d'accés rectangular, amb la llinda plana i els brancals bastits amb blocs de pedra ben escairats. Al costat d'aquest accés hi ha un lleu enderroc de l'estructura. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades i les imatges han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

